

Mi smo Titovi, Tito je naš

Milan
Bogdanović

V teh viharnih besedah, ki jih vzklikajo množice, je globoka modrost taka kot ljudska modrost, ki zori stoletja in ostane živa v pregovoru. Če je modrost spoznanje in znanje, pridobljeno z izkušnjo, filozofija, preizkušena v življenju, so te besede, izražene v preprosti obliki, v kateri je nekoč ljudstvo zarezovalo v kamen svoje modrosti, resnično najbolj tehten pregovor, največja resnica njegovega bistva.

Kaj so govorile že ob svojem nastanku, kakšen je odnos med trenutkom, ko so nastale in njihovim globokim pomenom? Težko je reči, kdaj so se prvič pojavile besede »Mi smo Titovi, Tito je naš«. Morda so nastale že v tistem trenutku, ko je Tito prišel iz ilegale pred množice in jih začel prežemati z osvobodilno in revolucionarno idejo in voljo, ko so množice same začenjale čutiti, da je to njihov človek, on pa jih je privlačil, jih organiziral za boj in revolucijo, jih v boju in revoluciji vodil in z njimi zmagoval. Ta globoka povezanost se je že tedaj morala ukoreniniti in izraziti v ljudskem reku. Besede so tedaj izrazile neko spoznanje, bile so potrditev medsebojnega neoporečnega sprejetja.

Danes je to nekaj globljega. Od trenutka, ko so Tita pred ljudstvom obrekovali in črnili, ljudstvo pa pozvali, naj ga zapusti in se mu upre, so te besede odsev narodovega spoznanja, da bi to pomenilo uničenje z revolucijo pridobljene svobode in tudi njega samega. In tako se je v teh besedah strnila ljudska modrost, se je strnilo razumevanje zgodovine zdaj in v prihodnje.

Ob šestdesetletnici maršala Tita

Veljko
Petrović

Ali poznamo v zgodovini revolucionarja, katerega osebnost bi tako skladno rasla? Spominja nas na legendarni hrastov poganjek, ki se je v svoji nežni mladosti prebijal skozi bliske in grome, si v njih nabral novih moči in se kljub zajedalcem vedno močnejše in močnejše zajedal s koreninami v skalnata tla. Mirno in skladno, vendar neustavljivo, je rasel in se razraščal. Svojo okolico je varoval z močnimi vejami, neprehodno goščo je iz leta v leto plemenitil z vse obilnejšim slajšim in bolj hranljivim plodom. Skopo zemljo je spreminjal v cvetoč gaj in bogat sadež.

In bolj ko je mineval čas, polnejša so bila poletja in bogatejše jeseni. Iz velikih daljav, z morja, iz gorskih višin in nepreglednih step razpoznavamo njegovo zdravo lepoto in spodbudno moč.

Revolucionarji so vsi sinovi prelomnih trenutkov v življenju naroda. Navadno zgorijo v ruševinah starega sveta v ognju, ki so ga sami zanetili, da bi pripravili tla za nov svet.